

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 47 (998)

Ceturtdien, 1957. g. 18. aprīlī

8. gads

Vērību jaunatnes idejiskai audzināšanai

Šā gada februārī un martā notika VLKJS CK VII plenums un Latvijas LKJS IX plenums, kuros tika apskatīti vieni un tie paši jautājumi „Par komjaunatnes organizāciju idejiskās audzināšanas darba uzlabošanu komjauniešu un jauniešu vidū”. Šiem plenumu lēmumiem ir ļoti liela praktiska nozīme, jo pēdējā laikā ideoloģiskās audzināšanas darbs jaunatnes vidū bija atslābis, kā rezultātā sāka parādīties dažādi buržuāziskās ideoloģijas atribūti, sākot ar frizurām „zēns bez mamas” un beidzot ar „pērtiķu astes” kaklasaiti.

Vairums komjauniešu un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri domā, ka galvenā ideoloģiskās un politiskās audzināšanas darba forma ir politpulciņš. Tas ir nepareizi. Politpulciņš ir un paliek kā galvenā, bet ne kā vienīgā jaunatnes audzināšanas forma. Maz mūsu rajonā izmanto tādas idejiskās izglītības formas kā atklātās komjauniešu un jauniešu sapulces ar interesantu un aktuālu dienas kārtību. Maz rīko lasītāju konferences par labākajām grāmatām un to varoņiem.

Ļoti labi jauniešu zināšanu paplašināšanai var izmantot deju starplaikus; organizējot politiski sabiedrisku temu viktorīnas. Ļoti labi jaunatne atsaucas par mutvārdu žurnāliem, par jautājumu un atbildžu vakariem, bet tos ir tikai rīkojuši lauksaimniecības arteļi „Dzimtene” un Oškalna vārdā nosauktā komjaunieši un jaunieši un šinīs dienās arī lauksaimniecības arteļa „Zelta vārpa” jaunieši, bet citos kolchozos tādi jaunatnes vakari netiek rīkoti.

Komjauniešu zināšanu pacelšanai, viņu politiskajai norādīšanai maz vērības piegriest pirmorganizāciju komitejas. Tās uz komitejas sēdēm nepārbauda savu biedru politiskās zināšanas, neinteresējas kādas grāmatas tie lasa, kā sapratuši vienu jeb otru grāmatu vai laikrakstā aprakstītu notikumu.

Redzot kūdras fabrikas kopmītnē uz sienām salkanos tepikus ar jūras nārām un nedabiski lieliem gulbiem jeb uz ielas meitenīti tumšā mētelī, bet sajoztu ar baltu jeb koši sarkanu pītu

siksnu, nosakām: „Fui, cik bezgaumīgi”, bet noprasiet tai pašai meitenītei, vai viņai kāds ir stāstījis, kas ir labi un kas ir slikti, kas ir gaumīgi un kas ir bezgaumīgi, kas ir pieklājīgi un kas nav pieklājīgi, viņa uz to varēs tikai papurināt galvu. Tātad arī šajā nozarē ir plašs darba lauks visām komjaunatnes organizācijām.

Jaunieša jeb jaunietais āriene, to gaume, un uzvedība nav nekas cits kā cilvēka apziņas atspoguļojums, tās ārējā čaula, tas rāda attiecīgā pilsoņa kultūras līmeni.

Ar vienu jeb pāris lekcijām un pārrunām to visu nevar uzreiz likvidēt. Šeit nepieciešams ilgs laiks un sistematiska ideoloģiskās audzināšanas un izskaidrošanas darbs un to prasa pati dzīve, valsts un tautas vitālās intereses. Par jaunatnes idejiskās audzināšanas radikālu uzlabošanu ir labi pateikti VLKJS CK Plenuma lēmumā, kur norādīts: „Komjaunatnes pienākums ir ar katru savu darbu — lielu un mazu, audzināt pārliecinātus un kvēlus komunistu cēlājus, sirsniņus un cēlu ideālu cilvēkus, istus leņiniekus. Mūsu uzdevums ir ieaudzināt jaunatnē dziļu idejiskumu, bezgalīgu uzticību socialistiskajai Dzimtenei, proletarisko internacionālismu, darba mīlestību, kolektīvismu, biedriskumu, audzināt to mūsdienu zinātniskā pasaules uzskata un ateisma garā, cīnoties pret reliģiskiem aizspriedumiem, visnotaļ atbalstīt un propagandēt visa jaunā, komunistiskā asnu. Komjaunatnes organizācijām jaunā paaudzē jāaudzina moža un dzīves priecīga, veselīga un strādīga, tāda, kas apzinātos lielo atbildību par savas Tēvzemes likteņiem un būtu gatava pēc pirmā partijas aicinājuma aizsargāt savu Dzimteni”.

Lai jaunatne būtu tieši tāda, tad viņai ir daudz jāzina, sākot ar kultūru, mākslu, gaumi, pieklājību un beidzot ar mūsu valsts iekšējiem un ārējiem notikumiem, bet, lai zinātu, ir tikai viens ceļš, jāmacās, jāstāsta, jāizskaidro. Kā šo darbu veikt labāk, interesantāk, kādas jaunas formas pielietot, par to padomāsim visi kopā.

Atbalstam valdības priekšlikumus

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara” kolchoznieki ar lielu gandarījumu uzņem partijas un valdības ieteiktos priekšlikumus par valsts aizņēmuma tālāku izvietojumu, kas paredz 1957. gadā valsts aizņēmumu parakstīt tikai 12 miljardu rubļu apmērā, bet nākošajos gados izbeigt pavisam valsts aizņēmumu izlaišanu.

Jau agri no rīta 13. aprīlī arteļa biedri ar dzīvu interesi iztirzāja b. Čruščova runu, kurā atzīmēti valdības priekšlikumi par valsts aizņēmumu.

Arteļa 2. brigades uzskaitvedis b. Plociņš atzīmēja: „Lai gan mēs iepriekšējos gados par izstrādes dienām saņēmām niecīgu apmaksu, tomēr, apzinoties valsts aizņēmuma lielo nozīmi, ik gadus valstij aizdevām 10—15 tūkstoš rubļu. Bez šaubām mums šie līdzekļi nebija lieki, bet aizdodot mēs sapratām, ka šie līdzekļi nepieciešami, lai ātrāk sadziedētu kara brūces, lai vēl jo ātrāk paceltu mūsu zemes darbaļaužu labklājību.

Tajos gados (1951.—1954.), kad kolchozā bija ļoti slikti apstākļi, tad mums valsts sniedza ļoti lielu palīdzību, izsniedzot ilgtermiņa un īstermiņa aizdevumus, kā arī aizdodot sēklu.

Tādēļ tagad visi kā viens atbalstām valdības priekšlikumu uz laiku aizdot valstij iepriekšējos gados parakstītās aizņēmuma sumas, jo zināms, ka šie līdzekļi tiks lietderīgi izlietoti, kas sekmēs mūsu valsts varenības nostiprināšanu”.

O. Smilga

MŪSU RAJONĀ

Pēc stundām uz skatuves

Pašdarbība Līvānu 1. vidusskolā attīstīta labi, var teikt, ka vislabāk no pilsētas skolām. Ar pašdarbību — dejām, dziesmām, teātri un ar citiem tās veidiem skolā nodarbojas lielākā skolēnu daļa.

Te aug un veidojasspēcīgs pašdarbnieku kolektīvs, kas teicamus rezultātus parādīja arī festivālam veltītajā pašdarbības kolektīvu konkursā.

Attēlā: Līvānu 1. vidusskolas 5. b klases jaunie pašdarbnieki Dainis Kristovskis un Valija Čevere, izpildot „Pionieru polku”, ko veidojusi pati saviem spēkiem skolotāja Kristovska.

A. Stara foto

AUDZĒS KUKURUZU

Nesen Rauniešu ciema padomes darbinieki un aktivisti uzņēmās sniegt praktisku palīdzību Vorosiļova vārdā nosauktā kolchoza lopkopjiem lopbarības kultūru audzēšanā. Ciema padomes darbinieki saviem spēkiem audzēs kukuruzu. Šajā darbā iesaistījušies vairāk kā 10 cilvēku, kuri apņēmušies izaudzēt kukuruzu 2,5 ha platībā ar ne mazāku ražu kā 250 cnt no hektāra. Uz darbinieku lūguma šim nolūkam ierādīt zemes gabalu, kolchoza priekšsēdētājs b. Agafonovs un 1. kompleksās brigades brigadieris b. Bistrovs atsaucās atzinīgi un apsolīja attiecīgu zemes gabalu arī ierādīt, iz-

vedot uz tā kūdru, kūsmēslus un sagatavot zemi sējai. Kukuruzas audzētāji nolēmuši izveidot kukuruzas parrauglauku, tajā ievērot visas agrotehniskās prasības un jaunākās metodes.

Kolchoza agronome b. Putāne sniegs nepieciešamo palīdzību agrotehniskajos jautājumos un piedalīsies darbā arī pati.

Katram kukuruzas audzētājam ierādīs ap 0,25 ha kukuruzas. Lauciņā katrs veiks visus darbus no sēšanas līdz ieskābēšanai. Par visiem darbiem aprēķinās izstrādes dienas.

J. Pauniņš

Kolchoza «Cīņa» slaucējas uzņemas jaunas saistības

Atsaucoties Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucēju aicinājumam un apspriežot atklāto vēstuli, mēs, kolchoza „Cīņa” slaucējas, vadoties no sava kolchoza realitātes iespējām, apņemamies 1957. gadā caurmērā no katras govys izslaukt 1500 litru piena, kad 1955./56. gadā izslaucām tikai 976 litri no govys. Slaucēja Zelma Ormane apņemas izslaukt 1800 litru no govys. Patreiz piena izslaukumi ceļas. Piemēram, pirmajā pusgadā slaucēja Elvīra Brūvere no katras govys ir ieguvusi pa 119 litru piena vairāk nekā tanī pašā laikā 1955./56. gadā.

Šogad ziemošanas periodā govys saglabājam daudz labākā miesas stāvoklī kā tās bija 1956. gada rudenī.

Lai vasaras periodā varētu kāpināt piena izslaukumu, kolchoznieki iesēja 5 ha zie-

māju zaļbarībai. Tagad sēs mistru lopu piebarošanai ar tādu aprēķinu, lai katra govys papildus ik dienas saņemtu pa 25—30 kg zaļās masas.

Apspriežot 1956./57. gada pirmā saimniecības pusgada rezultātus, mēs apņemamies vēl plašāk izvērst socialistisko sacensību par godu Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Mēs apņemamies:

1. Ar rūpīgu kopšanu un savlaicīgu lecīnāšanu likvidēt ālavību un saglabāt visus 1956./57. gadā dzimušos teļus.

2. Lai papildinātu sulīgās barības krājumus 1957./58. gada ziemai, mēs apņemamies katrā slaucēja audzēt piefermas lauciņos vismaz 0,5 ha platībā lopbarības kultūras, kā kukuruzu, lopbarības bietes, kartupeļus u.c.

3. Ieviest savā darbā jaunākos pirmrindnieku sasnie-

gumus, pašas meklējot jaunas metodes, jaunus ceļus visa jaunā ieviešanai ražošanā.

4. Izsaucam uz socialistisko sacensību kolchoza „Uzvara” slaucējas. Mēs, 1. kompleksās brigades slaucējas — kolchoza „Uzvara” III brigades slaucējas un mēs, II brigades slaucējas, — lauksaimniecības arteļa „Uzvara” IV brigades slaucējas.

Mēs nevēlosim pūles, lai izpildītu uzņemtās saistības un godam sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadienu.

Kolchoza „Cīņa” slaucēju vārdā: Vecākās slaucējas: Bīrta Brūvere, Velta Grigale brigadieris: Jānis Ormanis, Izidors Valvods agronome:

Anastasija Bekeša priekšsēdētājs: Alberts Melderis

1957. g. 13. aprīlī

JAUNIETI, Tev uzticēts cildenais komunisma celtniecības darbs ATTAISNO TO!

